

Kl. 21:24

Ellen Trane Nørby (V):

Grunden til, at jeg går ind på det her, er jo, at jeg sådan set synes, at den radikale ordfører fremfører nogle meget spændende synspunkter, hvad angår tilliden til de offentligt ansatte og decentralt fastsatte kvalitetsstandarder, og også dermed i høj grad anerkender brugerne som nogle, der skal være tilfredse med det tilbud, der bliver givet dem, i stedet for at det blot handler om en centralt fastsat standard.

Derfor vil jeg gerne igen prøve at spørge den radikale ordfører: Harmonerer tillid til de offentligt ansatte med centralt at fastsætte velfærdsrettigheder og meget detaljerede krav til, hvad den enkelte har af rettigheder?

Kl. 21:24

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:24

Margrethe Vestager (RV):

Nu er vores tilgang til forhandlinger, at de er utrolig svære at føre oppe fra den høje hest; der er det meget bedre, at man kommer ned fra den høje hest og forholder sig til de ting, der bliver fremlagt rundt omkring.

Derfor forholder vi os selvfølgelig til regeringens forslag om kvalitetsstandarder, vi forholder os til Socialdemokraternes forslag om velfærdsrettigheder, vi kommer med vores eget indspil ved at sige: Vi tror, at det i den diskussion er vigtigt for Det Radikale Venstre at holde fast i, hvad det er for et syn, og hvad det er for et værdigrundlag, den offentlige sektor hviler på. Og det synes vi er en meget væsentlig rolle for os, for vi kan jo godt se i sol og måne, at det på en eller anden måde enten bliver nogle kvalitetsstandarder eller nogle velfærdsrettigheder, som kommer til at være en central del af den diskussion. Og der tror jeg, det er vigtigt at finde nogle balancer, for der er vel ikke nogen, der forestiller sig, at Folketinget holder helt op med at forholde sig til, hvad der er velfærd, og hvad der ikke er velfærd.

Vi gjorde det jo sidst i forbindelse med udligningsreformen, hvor det var en væsentlig parameter for forligspartierne, at det var muligt at have et nogenlunde ensartet serviceniveau i alle landets kommuner uanset skattegrundlaget i øvrigt. Og det er jo en måde at gå til det på at sige: Jamen det skal faktisk være muligt for de lokalt valgte, hvis de nu traf den samme type beslutning, at man så fik den samme service.

Det ved jeg at Dansk Folkeparti har været meget optaget af, og det var også en af grundene til, at vi fik et forlig om udligningsreformen. Og det er jo et eksempel på, at staten forholder sig til det, men så giver et råderum, og det er jo en slags velfærdsrettighed, at der faktisk er en økonomisk mulighed for, at det kan lade sig gøre ligegyrdigt.

Kl. 21:26

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg beklager, at der er et par spørgere, der må udgå. De 25 minutter er gået, og jeg tror, det er meget vigtigt at overholde det. Jeg siger tak til ordføreren og beder den næste ordfører, hr. Villy Søvnald, om at komme på talerstolen.

Kl. 21:26

(Ordfører)

Villy Søvnald (SF):

Det er jo blevet en lidt speciel debat, fordi Dansk Folkeparti valgte at afspore åbningsdebatten og gøre den til noget helt andet. Jeg er glad for, at Dansk Folkepartis formand, fru Pia Kjærsgaard, er i salen, for vi skal i gang med noget lige nu, som er en meget vigtig diskussion. Vi var lige midt i en debat om nedskæringer på hospitalerne, på hjemmehjælpen, på skolerne og alt det andet. Det var en debat, der helt åbenbart bekom Dansk Folkeparti dårligt, og derfor valgte Dansk Folkeparti at fortælle noget, som var usandt.

Derfor vil jeg godt sige direkte til fru Pia Kjærsgaard, lederen af Dansk Folkeparti, og den øvrige ledelse af Dansk Folkeparti, at det er meget sjældent, at der her i Folketinget direkte bliver talt usandt for at svine et andet parti til, for at svine en ungdomsorganisation til, som ikke er til stede og ikke har en kinamands chance for at forsvare sig.

Når jeg siger det her så stærkt, er jeg selvfølgelig nødt til at være meget sikker i min sag, og det er jeg. Jeg har set optagelser, der viser fru Pia Kjærsgaard forlade Folketinget, gå ud på pladsen og vende tilbage igen. De skal nok blive vist senere, så alle kan forlyste sig med dem. De viser, at der ikke er én SF' er i nærheden af fru Pia Kjærsgaard. Hvad var det, fru Pia Kjærsgaard sagde her i Folketinget? Hun sagde, at hun var blevet forulempet af nogle fra SF's Ungdom. Måske lokkede fru Pia Kjærsgaard – det ved jeg ikke engang – fru Pia Christmas-Møller ud i noget snavs, hun var i hvert fald meget villig til at lege med og gå med til den der fuldstændig udokumenterede, forkerte, opfundne påstand.